11/12/2022

Αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης: Μια προσέγγιση της Ενανθρώπησης του Χριστού και του σήμερα

/ Γνώμες

- ***του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη***

Το γεγονός της Ενανθρώπησης του Χριστού είναι το κορυφαίο μέσα στην ανθρώπινη ιστορία. Ο Χριστός κάνει αυτό που είχε θελήσει και εξαγγείλει, εισέρχεται μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία γενόμενος «κατ' εικόνα και ομοίωση Θεού». Ο Λόγος γίνεται άνθρωπος και δίνει στον άνθρωπο την δυνατότητα να γίνει θεός κατά χάρη. Αυτό είναι το μεγάλο και σπουδαίο νόημα των Χριστουγέννων. Όμως δυστυχώς, η προοπτική αυτή είναι σήμερα «άγνωστη» στον σύγχρονο κόσμο. Δεν υπάρχει καμία αναφορά για το θαυμαστό αυτό γεγονός. Ο Χριστός «δεν υπάρχει» πουθενά τα Χριστούγεννα. Τον «κρύβουν» τα τόσα λαμπιόνια, ο θόρυβος και ο άκρατος υλισμός. Ο Χριστός είναι για πολλούς ένα πρόσωπο που απλώς υπήρξε, αλλά δεν αφορά στην ζωή τους. Τα Χριστούγεννα μοιάζουν να είναι κάτι σαν έθιμο, πού δεν έρχεται να αλλάξει και να

νοηματοδοτήσει την ανθρώπινη ύπαρξη και κοινωνία.

Όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και κοινωνικής δικτύωσης αναλώνονται σε ένα απίστευτο ανταγωνισμό προτάσεων διασκέδασης. Η λατρεία της ύλης είναι το προτεινόμενο. Καθετί που θα δώσει ηδονή στο σώμα είναι σχεδόν επιβεβλημένο και δεν μπορείς να έχεις οποιαδήποτε άλλη επιλογή. Όποιος ξεφύγει από τις επιλογές αυτές, με κάποιο τρόπο απομονώνεται. Δεν είναι αρεστός. Ο τρόπος που οι διαφημίσεις προτείνουν μια «χαρούμενη» διαβίωση την περίοδο των εορτών του Δωδεκαημέρου είναι τουλάχιστον προσβλητικός για την προσωπικότητα του ανθρώπου.

Ο Χριστός και πάλι γεννάται στις μέρες μας και βρίσκει ασφαλώς τις κοινωνίες σε απόλυτη σύγχυση. Με έναν πόλεμο που υφίσταται, αλλά κανείς πιά δεν μιλάει γι' αυτόν. Μια πραγματική «Βαβέλ». Ο κόσμος μοιάζει σκοτεινός, γεμάτος πάθη και λάθη, που όχι μόνο δεν επισημαίνονται και στηλιτεύονται, αλλά καλλιεργούνται και επαινούνται, σχεδόν «κυβερνούν». Έλεγε ο άγιος Παΐσιος ότι ο κόσμος μοιάζει να είναι «μεθυσμένος». Δεν ξέρει που βρίσκεται, τι επιθυμεί, τί επιδιώκει. Έτσι ήταν όμως ο κόσμος, ίδιος, και όταν ο Χριστός Σαρκώθηκε. Ίδιος και στις μέρες μας. Κοινωνίες με ανθρώπινες αδικίες, εγκλήματα και παραβατικές συμπεριφορές. Με χάσμα μεταξύ πλουσίων και πτωχών. Με έλλειψη σεβασμού προς τους αναξιοπαθούντες. Με αδιαφορία και περίσσεια αγνωμοσύνης. Ένα πραγματικό «σκοτάδι» που οδηγεί στην απώλεια. Ο κόσμος πριν την έλευση του Μεσσία ήταν στο πιο τραγικό του σημείο. Και σήμερα όμως βλέπουμε να επαναλαμβάνεται το ίδιο σκηνικό. Όμως και τώρα όπως και τότε, λίγοι μεν, υπάρχουν άνθρωποι που τον αναζητούν. Τον παρακαλούμε να έρθει και να γεννηθεί μέσα στην καρδιά μας. Να παραβλέψει την ακαταστασία μας και να «δει» την καρδιακή επιθυμία μας. Είναι ο Ίδιος που τον πικραίνουμε, αλλά και Αυτός που μόνο λατρεύουμε. Υπάρχει από πολλούς μια ενδόμυχη επιθυμία, που χαρακτηρίζεται από την έκφραση «Κύριε έλα». Αναζητούμε την λύτρωση, η οποία γνωρίζουμε ότι έρχεται μόνο από Αυτόν. Σαν τα ελάφια αναζητούν οι κουρασμένοι άνθρωποι της εποχής μας λίγο καθάριο νερό για να ξεδιψάσουν. Ήπιαν ήδη από τα διάφορα «απόνερα» της εποχής, αλλά δίψασαν και πάλι γρήγορα και αναζήτησαν στην συνέχεια την Αλήθεια. Απογοητεύονται από όσα προτείνονται, αλλά επειδή διψούν την ζωή και πάλι αναζητούν και ψάχνουν κάπου να ξεκουραστούν με ασφάλεια και να κάνουν μια καινούργια αρχή.

Η Έλευση του Χριστού είναι ένα γεγονός που έχει αιώνια ισχύ. Είναι αυτό που έγινε με μοναδικό τρόπο και σκοπό. Αν θέλουμε να ζήσουμε πραγματικά Χριστούγεννα χρειάζεται να επιλέξουμε τον Χριστό ως στάση και τρόπο ζωής μας κάθε μέρα. Να στοχεύσουμε στο πραγματικό νόημά τους. Να μην μπερδευτούμε με τίς τόσες «σειρήνες» που ακούγονται γύρω μας. Να βάλουμε στόχο τα φετινά Χριστούγεννα

να τα ζήσουμε επί της ουσίας, δηλαδή πνευματικά. Να υπάρξει Χριστός στην καρδιά μας. Να καθαρίσουμε με την εξομολόγηση την καρδιά μας ώστε να βρει τόπο να γεννηθεί στην ύπαρξή μας. Να μεταλάβουμε το Σώμα και το Αίμα Του και να προσπαθήσουμε να μείνει μέσα μας. Να βρεθούμε εμείς μέσα Του και Αυτός μέσα μας. Ιδιαίτερα να φροντίσουμε τις «εικόνες Του», τους συνανθρώπους μας, όλους, αλλά ειδικά αυτούς πού έχουν ανάγκη. Τέλος, να καταφέρουμε το δυσκολότερο. Να «χωρέσουμε» ανθρώπους που μας έφεραν σε δύσκολη θέση, που μας πλήγωσαν. Κάπως έτσι είναι τα Χριστούγεννα των χριστιανών. Με δοτικότητα και συγχωρητικότητα, με πνεύμα θυσίας και αγάπης.